

ampliați români. Dacă acestea s'au putut esoperă, apoi ei potura speră și efectuarea punctului alu II.

În alegerea mijloacelor spre atingerea scopului, ei nu trebuia să fie pre censored, nici de a se ține de o logică mai strinsă. Ei în dietă, precum și în alte adunări publice, aici apelau la dreptul rațiunii, aici la dreptul istoric. Astăzi faceau din constituția țării tabula rasa, mană se provocau iară la constituția avită. Acum luau cuvânt pentru drepturi naționale, curendu după aceea pentru egalitatea individuală. Ei zugrăveau starea cea apăsătoare a poporului cu culori și mai negre, numai că cu atât mai bine să-și acopere nelegiuirile. Ei se numeau amicii păcii și ordinii publice, și totuși nu se rusinau a resculă poporul prin ideile lor cele comunistice.

Între argumentele mai desu usuate, dară și cele mai grețoase ale demagogilor români erau mai cu seamă acelea, că legile țării, prin urmare și cele din 1848, cari li-au dat libertatea, pentru ei de aceea nu sunt deobligatorii, pentru că s'au adus fără conlucrarea lor. Asta aserțiune a lor e cu atât mai vătămătoare, cu cât elu — dăce — a aretat mai susu, — că și nobilii români se reprezentau în țară și în legislație, și ea petotindena legile cele nouă se aduc în continuitate constituțională, altminterlea reformele în statu ori n'aru fi posibili, ori aru trebui eluptate pe cale revoluționară.

În fine pamfletistul nostru închide cu Romanii, că și cu Sasii, cu o filipică finală, condamnându-le toate lucrările lor politice reasumate dela 20 Oct. 1860 încôce, și frânge bătutul osindei încă odată asupra concluserilor congressuali, asupra adresei noastre către tron, asupra ovatiunilor ce a întemnat deputația Română în Viena, până și asupra primirii celei pre gratioase. Pe urma mai trage și o paralelă între națiunea s'asa și română, cari în interesele se sunt un'a altei antipode, și se mira, cum totuși aceste două națiuni eterogene au putut merge asiă mână'n mână spre stricarea conștiințelor magiara și secuia. Apoi crede a fi aflată cauză naturală în burocratismul ambelor acelor națiuni. —

În cap. VII. continua Doctorele nostru de a anatemiza și procesură regimului fatia cu Sasii și Români.

Elu ierta regimului ori ce slabiciune omenesca, dară trebuie să condamne acele măsuri ale acestuia, ce nu se potu justifica nici prin rezultate, nici prin înteleptiunea politică.

Ce se atinge de Sasi, elu nu se poate împacă cu aceea, că regimul a umplut țărâ cu ampliați sasi, că a introdus limbă germană prin toate oficiile, că a concentrat toate dicasteriile la Sabiu, că a concesu Sasilor să primască iară legile austriace etc. etc.

Eară cu privire la Români repetându din nou calumniile de susu, dăce: că regimul a deschis o porță largă pentru toți buchiarii români cei setosi de slujbe, și că a aplicat pe totu graniceriul, ce putea macaru numai ceva ceva cel și seria germanesce, că cu astfelu de ampliați a introdus o administrație și justitia nelegale, stupida, partisana, etc. și că a îngadit Românilor a-și forma organe proprii, adică congrese, comitete, deputații etc. ce conturba legea și constituțiunea.

Elu — legislatorul din brosiură noastră — nu denega că legile din 1848 a întârziat de a regulă și libertatea națională a Românilor (sa nu uităm că mai susu dăcea că numai cea individuală le compete), dar elu e de parere, că aceste toate s'aru fi putut regulă mai bine (pentru elu) pe calea legislativă constituțională, decât pe calea octroismului.

Regimul nu s'a îndestulat numai de a calcă legalitatea, dară elu totu deodată a lătu și câmpul usuarei de drepturi politice pentru națiunea română peste marginile dreptului și a cuviinții. În fruntea posturilor celor mai însemnate a pus regimul mai multi indivizi români, cari nu posedu nice destula cultura spirituală, nice trebuințioase facultăți morali. Regimul apoi a îngadit, că sub scutul astorufelu de ampliați români, poporul cel selbatic să comita cele mai grosolane escese și conturbări în posesiune, fără de nice o frică de pedepsă. Adevăratu — dăce elu —, că și la alte naționalități se întempla escese, dară ideile cele comunistice nice la unu popor nu a prinsu asiă de afunde radacini că la Români, încependu dela cel de pre urma bordei, până în burourile celor mai înalt funcționari. —

Regimul potu deobligă pe burocratii sasi și pe demagogii români numai cu aceea, că le promise pe contul statului și pe daună celorlalte două națiuni (magiari-secuie) concessiuni exagerate, și stîrnira în ei astfelu de dorințe și pretensiuni, pe care nu le va poté implini nice odată, astfelu de procesura a regimului o dechiara înteleptul nostru autoru, nu numai de gresită, dară și periculoasă, pentru că nu le-a marginitu, și stîrnitu astfelu de apetite și la alte naționalități din

monarchia, de es. la Italiani în Tirolu, la Slaveni în Litorale, la Poloni în Galiti'a, Slovaci în Moravi'a etc. etc. — esempla trahunt. —

Dacă regimul aru fi cumpanitu toate aceste momente cu sânge rece, atuncea elu n'aru fi imbarbatat poștele Românilor din Ungari'a și Ardél, și n'aru fi pus la cosca cele mai momentose interese de statu pentru nisce folose momentane.

În cap. următoare trece dascalul nostru la trebile dietale ardelenesce, pe care elu în unu din numerii viitori le voia înfacia publicului român, asiă după cum elu le-a veditu prin ochialarii sei cei minunati. —

După unu telegramu a „Herm. Ztg.“ de ieri s'au cetit Marti hărthia privitoare la încheierea sesiunii prezente a senatului imp. și în casă magnatiloru. „Wiener Zeitung“ de Marti aduce și biletul de mână imparatescu, atîngatoriu de primită dimisiune a Inaltiei Sele Archid. Rainer de către Maiestatea Sea c. r. apost. Încheierea solemnă a senatului imperialu se va întempla astăzi prin Inaltia Sea Archiducele Ludovicu Victoru.

În 17/5 l. c. P. Protopresbiteru alu Brasioului, Archimandritulu Ioan Popasu au fostu priimitu de Maiestatea Sea c. r. apostolica, spre a-și exprima multamit'a pentru denumirea sea de Episcopu român gr. or. alu Caransebesiulu. Nou denumitul Episcopu încă în diu'a aceea au fostu priimitu de ministrii, de cancelariulu Ungariei de Mailatu și de vice-cancelariulu Ardélului bar. de Reichenstein.

Maiest. Sea c. r. apostolica s'au înduratu prea gratiosu a emite urmatoriulu p. n. biletu către contele Mauritiu Pálffy loc. de mares. campestru și locutiitoriu alu regatului Ungariei:

Iubite conte Pálffy! Dispendiendu-te cu grăția de postul de locutiitoriu alu Meu în regatul Ungari'a și retenendu-Mi reaplicarea Dtale în armat'a, Me află îndemnatu, că nou semnulu deplinei Mele multamiri de bunele servitii, documentale cu răvn'a, câtu ai fostu în acelu postu: ati dă, fără taxa, crucea cea mare a ordinului Meu Leopoldinu cu decorațiunea militară a crucei cavaleresci.

Laxenburg 18. Iuliu 1865.

Franciscu Iosifu m. p.

După unu telegramu a lui „Herm. Ztg.“ etc. de Marti aflăm că Luna trecută după ce s'a terminat ordinea zilei în casă ablegatiloru senatului imperialu, presedintele cetesce o hărthia a presidiului ministerialu, prin carea comunica casei, ca Joi în 27/5 l. c. va urmă încheierea solemnă a sesiunii după toate modalitățile, ca și în trecut. Casă decide a nu mai ține ședinție. Protobevera multiamesce presidentului casei; de Hasner multiamesce casei pentru spriginulu ce l'au manifestatu, face o reprivire asupr'a lucrărilor din sesiunea acest'a, și-și exprima dorință, că constituțiunea sub scutul providentialu și imparatescu să se desvôle și mai departe. După aceea unu vivat întreit Imperatului! —

Sabiu în 14 Iuliu 1865. După cum audim, și după sciri, ce ne vinu deadreptulu, s'au întemplat mai multe nenorocii cauzate prin focu. Asiă la Zizinu unde s'a cauzat din o puscatură nesocotită; la Sacadate din fulgeru; iară la Oprea și Strez'a Cartisior'a, de unde avem și o tristă corespondință facendu copii focu în o siura. Spațiulu nu ne iarta de astadata a publică corespondință în estinderea ei și asiă spunem numai că flăcările au mistuit vre-o 170 de case și 200 de siuri. Miseria bietiloru nenorociti e mare și ajutoriulu grabnicu de lipsă! —

Csernegyház lângă Timisior'a în 29 Iuniu 1865. Dlu Prot. Districtualu Meletie Dragiciu făcu o provocare oficiosa preotimei parohiale, că să facă consemnare despre poporul socotitu serbescu din comună noastră, în urm'a cărei ca să potta on. Consistoriu a re'npartii spesele Congressului serbescu din Carlovietu. Insa poporul neinvindundu-se a lua parte la consemnare, preotimea locală au luat protocolu și în 6 Iuniu a. c. l'au și substernutu on. Consistoriu. Deci că on. publicu cititoriu să potta mai bine judecă, cum ierarhi'a serbesca de unu seculu și jumătate înteleptiesce (?Red.) s'au nevoitu prin supremati'a bisericesca a impune limbă serbesca în școle și biserici (din seculu au calculat și au știut, că va să fie odată totala despartire de ierarhi'a serbesca); cum pre totu acei'a, căror'a li s'au impusu limbă serbesca în școlă și biserică voiesce a-i trage către națiunea serbesca și în Congressulu serbescu ai socoti de Serbi; insa cum de alta parte poporul fiindu luminat prin inteligință sea română, tocmai acum'a candu aru fi mai de lipsă ierarhiei serbesce de densulu, ei răspunde cu „nu ve cunoșcemu“: ne vedem constrinsi a da publicității mai josu aretat'a relația și protocolu. N. M.

Nr. 39.

Onoratu Consistoriu!

La întielesulu ordinaciunei consistoriale din 1 Maiu Nr. 241. precum și a provocării D. Protopr. district. Meletie

Bregiciu, din 10 Maiu a. c. Nr. 112, subscris'a preotîme parochiala din Csernegyház si tine de mare onóre de a poté incunoscintia pre on. Consistoriu din Timisiór'a: cumca dupa priimirea acelor'a indata Joi in 13-a a. l. adunatu fiindu poporul in biserica, inca sub domnedieése'a Liturghia de pe amvonu, acea ordinaciune Consistoriala, si provocare a D. Prot. preotulu Nicolae Murariu, rar, si cu întielesu au cetit'o si publicat'o, fâra de a se face vreunu sgomotu. Dupa aceea din partea pomenitului preotu, poporul carele cu atenture au ascultat, s'au indrumatu la cas'a comunala pentru consemnarea acelor'a contribuenti si atarnatori socotiti, de natiunea si ierarchia serbésca, ca dupa aceea se póta on. Consist. dupa case, seu capete a re'nparti spessele Congressului serbescu. Insa poporul adunatu, la acea provocare nevrendu a luá parte la consemnare, preotîmea locala s'au vediatu silita a luá protocolu cu densii adunandu-i la cas'a comunala, si pre acelu protocolu, pre carele aici sub % alaturatu, cu umilintia lu trâmte autenticatu, on. Consistoriu spre mai departe oficiós'a pertractare si tramitare la Scaunulu patriarsiescu din Carlovitiu. Csernegyház in 6 Iuniu 1865. Ai on. Consist. prea umiliti Marcu Popoviciu m. p. parochu, Nicolae Murariu m. p. parochu român.

Protocolu

despre siedinti'a Comitetului comunalu tinuta in 30 Maiu 1865. din partea corpului preotiescu si a magistratului comunalu reprezentativu din Csernegyház sub presidinti'a D. Marco Popoviciu parochu român, si in presenti'a on. jude Per'a Gyurkin, Vasza Zsikin Casieru, Ilia Golub, Efremu Paichinu jurati si a on. d. Franciscu Mag'a notariu comunalu prin Nicolae Murariu parochu român.

Nr. I. Dupa ce mainainte din demandaciunea judelui comunalu Per'a Gyurkin totu poporul fâra de osehire au fostu presentatu in cas'acomunala, on. d. parochu cá presied. de nou a facutu cunoscutu poporului întielesulu ordinaciunei Consist. dupa acea le-au spus, ca numai acei'a cari se socotescu a fi Serbi au dreptu a luá parte la consemnare, fiindca de Români susu laudat'a Ordinaciune Consist. nu se atinge: apoi iau invitat'u a luá parte unulu dupa altulu la consemnare; la care poporul nici cum nu s'au invoitu a se conscribá, ci eata ce respunsu din partea poporului socotitu Serbu s'au datu— asiá precum urméza:

Noi numai din traditiune si din obiceiú ne tînem a fi Serbi, dara nu ca dóra noi amu fi adevératu din sânge serbescu nascuti, fiindca noi din vechime ne-amu pomenitu totu cu preoti români in sa fiindu ei subt Episcopi totu Serbi au introdusu limb'a serbésca in scóla si in biserica, si la acést'a din urma si astadi din partea preotiloru aflámu mangaiere cu dumnedieésca slujba: dar noi nici acést'a nu potemu tagadu, ca dóra noi din vechime ni-amu nascutu din parinti din cari s'au tat'a au fostu Serbu si mam'a romána, s'au din contra, ca au fostu tat'a Român si mam'a Serba, destulu ca noi iubimu limb'a si sfant'a slujba romanésca si serbésca, macaru ca pre acést'a din urma putîni o pricepem, dara de a o vorbi bine nu e vorba: de unde urmédia, ca fiindu noi mai multu Români si si din sânge romanescu mestecatu, nici intr'unu modu nu ne potemu despartí de neamurile si fratii nostri Români, cá de cei de unu sânge cu noi, ci voimu cá precum pâna acum'a amu fostu; asiá si de acum inainte voimu a fi unu poporu intr'unu trupu si nedespartitu. —

Dar aceea ce noi amu întielesu din Jurnalulu serbescu „Napredack“ cumca onor. Congrssu serbescu adunatu in Carlovitiu in 25 Ian. (6 Fabr.) au alesu terminulu, cá o parte a Poporului socotitu serbescu din Comun'a Csernegyházului sa fia supusa parochului serbescu din Fabriculu Timisiórei precum vedemu si din ordinaciunea Consistoriala, ca suntemu provocati la contribuirea speseloru a Congressului Serbescu din Carlovitiu. noi acum vedemu, ca tóte acestea s'au facutu fâra de a ne fi intrebatu mai inainte cine-va pre noi, de ce parere si partida natiunala suntemu, ci s'au lucratu de noi fâra de noi. —

Dreptu acéa; noi protestámu in contr'a decissiunei Congressului serbescu de noi atingátore, fiindca noi nu priimimu acea despartire dela preotii nostri din Csernegyház, nici voimu a parasí biserica, pre carea parintii nostri si noi dinpreuna cu fratii Români cu mari jertfe amu zidit'o, — s'au edificat'o. —

Nu cunóstemu alipitur'a si adaugatur'a nóstra, dar nici supunerea la parochulu serbescu din Fabriculu Timisiórei, dar cu atât'a mai putinu contribuirea la spesele Congressului serbescu, — din Carlovitiu. —

Ci noi serbatoresce ne dechiarámu, fiindu la o întielegere cu fratii nostri Români, — ca Comun'a nóstra, biserica, preotii si totu poporul ne vomu tîné si alcatu la acea ierarchia, si la acelu Episcopu, de care se va tîné comunele din juru, precum Girod'a, Remetea, Ianov'a, Muraniu, Secsáni Zsádány si cele de dincolo de Timisiór'a Comune romansci. —

Si asiá acestu protocolu parte cu propri'a subscriere,

parte cu punerea crucei la numele nostru in fatia onoratului Comitetu întárimu, sfonoratului Consistoriu spre oficiós'a pertractare si spedare la scaunulu patriarsiescu din Carlovitiu cu umilinta i tramitemu din Csernegyház Sig. ut supra.

(L. S.) Marcu Popoviciu m. p. parochu presiedinta. prin Nicolae Murariu m. p. Parochu.

(L. S.) Per'a Gyurkin m. p. Jude comunalu, Vesza Zsikin m. p. Casieru, Iefremu Peikin m. p. Ilia Golub Jurati, Franciscu Mag'a Notariu Comunalu si subscriitoriu numeloru.

Vasz'a Zsidinu m. p. Iov'a Iovinu m. p. Isiv'a Vaszin m. p. Adamu Zsidinu m. p. Foseh'a Isidinu m. p. Nici'a Netriinu m. p. Damianu Zsikin Ilia Golub. Tom'a Gyurkinu. Gyir'a Gyudin. Vasz'a Isidin bun. Isiv'a Iovinu Traila Risula, Tot'a Urdinu si alti.

Franciscu Mag'a m. p. notariu, cá subscr. numeloru.

Principatele române unite.

Dupa foile vienesé, principele Cuz'a aru fi incunoscintiatu prin o nota a ministeriului seu de externe pre puterile garanti despre adoptiunea fiului seu Alessandru; pe Pórt'a inse aru fi incunoscintiat'o despre acést'a prin o autografia adressata marelui veziru. Pre lînga actele notifiacátore se dice, ca s'au adusu si documentulu de adoptiune, vidimatu de Metropolitu si de ministeriu. Totu acele foi inse denéga cu totulu realitatea scirei de mai susu, si arata starea principelui si a principateloru ca cea mai critica. Partid'a boierésca, se dice acolo, care e nemultiamita cu starea lucrurilor de fatia, agita pe sub mîna pentru resturnarea principelui Cuz'a in favórea unui principe strainu, seu déca din respectu cátra inalt'a Pórt'a acést'a nu s'aru poté realisé, — in favórea duoru principi, dupa cum au fostu mai inainte.

Cumca lucrurile nu suntu tocm'a asiá de negre, precumu le descriu foile nemtiesci ne dovedesce scirea, ca principele Cuz'a au plecatu la bâi, concediendu ministeiului guvernulu pe câtu tempu va absentá cu adaugerea, ca acele agende care lu privescu pe densulu, se i se substérna la reintórcere. — Inainte de plecare principele emite o prochiamatíune cátra poporu in termini fórté parintiesci.

Prospectu politicu.

Inlauntrulu monarchiei nóstre viét'a politica de astadata e fórté fructifera. Demissiunári, denumiri, proiecte, presupuneri proorocii chiaru s. a. de felulu acestor'a din destule. Cu tóte acestea senatulu imperialu si-au continuatu lucrările sele si vedemu ca si gratuléza — in contr'a atátoru páreru indoitóre despre continuitatea lui, — viét'a indelungata. Definitivu nu potemu sa vorbimu nimic'a despre situatiunea interna, cu atât'a mai vertosu cu câtu inca nu avemu nici list'a completa a noului ministeriu, nici program'a aceluia.

Ne întórcemu dara privirea asupr'a celoru ce se intempla in afara, si ne oprimu mai întâu la multu pomenit'a cestiune inca nedeslegata a Schleswig-Holstein-ului, carea se vede a fi devenitu mârulu de cërta intre Austri'a si Prussi'a. Cesta din urma — lucru cunoscutu acum — vrea sa fia singur'a posesora acestoru ducate. Dupa ce in sa pe cale diplomatica nu i-ausuccesu, sa încerca cu amenintiári, si de acolo apoi inarmările fortaretieloru si anecdotele cele multe, despre prepararea atátoru patróné, cu cari soldatii prussiani sa tîntesca in austriaci.

Ideea congressului europénu ori câtu o despretiuescu unui ómeni politici, ea totusi i si scóte capulu din candu in candu. Ministrulu francesu de externe sa se fi esprimatú cátra solulu austriacu si prussianu, ca atátu cestiunea Schleswig-Holsteiniana, câtu si cea romána, fâra de unu congressu nu se voru poté deslegá. — Cestiunea escata din diferintiele intre Pap'a si reg. Victoru Emanuilu, sa vede aprópe de deslegare, la ce va contribuí fórté multu acum definitiv'a recunóscerea regatului Italiei si din partea Spaniei. Intalnirea reginei Isabel'a cu Imperatulu Napoleonu nu se demintiesce, ci se modifica intr'atát'a ca are sa fia in Biaritz.

Alegerile in Angli'a suntu pe gatatu si se dice ca au esitu pe partea liberaliloru. Universitatea Oxfordiana s'au purtatú mai neliberatu la alegeri, lasandu pe candidatulu ei Gladstone sa cada. Impregiurarea acést'a se dice ca au castigatu lui Gladstone si mai mare popularitate si fu alesu in alte cercuri.

Insciintiare literarla.

(B a n a t u in díua SS. Petru si Pavelu 1865.

Cu ajutoriulu Imperatulu imperatiloru, si din grati'a bunului Domnitoriu pamentescu ne aventaramu noi gr. orientalii români ai Austriei si biserica nóstra la anticulu locu de onóre — ni se redeschisera incuiatele porti ale vechi si venerabilei nóstre Metropolie. O binefacere mare acést'a; — o lacrima mai pucina pe palid'a fatia a romániloru gr. orient. o radia de mangaiere mai multu se revarsa spre multu sventural'a si trist'a lor biserica; — o caldura divina radica minele cele mai desperate si fibrele corpului amortita parca

voru sa începa a pulsa mai rapede, mai cu viiciune. — Importantia acestui mare daru o vom cunosce mai bine in celu mai de aproape venitoriu.

Marire si multiamita Ddieului nostru, carele asculta suspinulu unui poporu intristatu din vecuri! — Onore si omagiu Imperatului nostru Francis cu Iosifu I., carele nu numai cunoscu ci si esecuta sentinta spiritului tempului, vocea poporului, vocea lui Ddieu!

Tempulu si istoria in eternu va binecaventă, pre barbatii aceia, cari au miscatu tota petra si au colucratu cu zelu si cu credintia de ajunseramu la met'a dorita; — lucrările lor voru fi pururea cu lauda si cu onore comemorate.

Totu aceste lucrări apoi si alte cause au staruit in subscrisulu ide'a si voi'a de a compune o disertatiune, care se arete referintiele si diferentele Românilor gr. or. din Austri'a cu Ierarchia serbesca dela Carlovitiu s. a. s. a. — Pentru disertatiunea acesta, carea a potutu da vre-o 8-9. côle tiparite s'a deschisu prenumeratiune in 10 si 11. Martiu 1862. in foile nostre periodice din Transsilvania, unde s'a disu, ca opulu va costă pâna le 80-90. cr. v. a. si s'a cerutu unu anticipatu de 50 cr. pentru a poté incepe indata tiparirea. Insciintierea opului s'a acceptatu cu celu mai mare entusiasmu, care inse curendu se paralisa prin anonimitatea auctorului. Spre domolirea acestei recele s'a publicatu in 3. Ianuariu 1863. in „Telegr. Rom.“ ca nu se cere anticipatulu, ci numai subscrierile doritorilor de a-si cumperă cartea.

Astadi sta lucrulu altfelu. Nencrederea, indoiel'a si frica fia fostu in inim'a cuiva, fia fostu numai in buze, au scatu de odata cu fantan'a lor „anonimitatea“ . . . caci parintele pâna astadi reu nu mai are cauza de a-si ascunde si de acum inainte fetulu ser, temendu-i vieti'a si temendu-i sörtea sea propria. . . — Opulu se va dá publicitatiei sub numele auctorului seu . . . si ec'a acum se si insciintieza onor. publicu, cum ca opulu de lun'a trecuta se afla déjà la tipografi'a Archidiecesei nostre gr. or. din Ardelu, de unde ni se insciintia, ca in 4-5. lune, va sa dica pâna la capetulu lui Octobree a. c. va esi tiparitu. Deca neincrederea si celelalte doue surori alei ei se voru fi estinsu si asup'a opului insusi, intielegemu intern'a valöre a materiei lui: atunci le spunemu, ca opulu se va comendă elu insusi bine — reu, in data se va invoi cineva a ceti cuprinsulu lui, care urmeza aci mai in josu. Afara de acesta arelamu, ca materi'a in decursulu tempului s'a mai intinsu, si mai inavutitu preste totu, dar mai vertosu in sectiunea din urma: despre drepturile Românilor banatieni, in câtu se crede — cum ni se insciintia ca va dá la 20 côle, tiparite. — Pretiulu opului in momentul de facia nuse pöte defige, potemu inse asecurä, ca col'a nu va trece preste 10 cr.

Aceste cercustări indereptatiescu pre auctoru a sperä, cum ca toti carturarii români mai vertosu cei din Austri'a, voru grabi a si cumperä opulu ce-lu pblicamu aci platindu acum inainte 50 cr. v. a. fia care la celu mai aproape colectantu, remanendu restululu a se depune la primirea opului, iera p. t. DD. colectanti cei numiti in anuciulu din 1. Martiu 1862. si inca acestia: D. Vasiliu Babesiu cojude la Tabula regia in Bud'a-Pest'a, Domnii Atanasii Siandoru si Ioanu Rusu Prof. in Aradu, D. Demetriu Iacobescu Protopopu in Meadi'a, D. Lazaru Tiapu Parochu si Ases. cons in Diorlentiul mare, D. Petru Ratiu de Caransebesiu Jude cerc. in Cacova, D. Petru Ned'a Jurasoru cerc. in Ducnecea — suntu cu töte coveninti'a rogati e solicitä, cá cartea acesta de interesu generalu eclesiastico-natiunalu se strabata pâna si in casele agricultorilor carturari din tinuturile Domnieloru sele si pâna la 1. Septemvre a. c. ami tramite banii adunati impreuna cu listele prenumerantiloru si acelu ce au datu anticipatulu de 50 cr. si a celoru ce si-au datu deocamdata numai parol'a, ca candu voru primi cartea, voru plati-o. Din bani voru detrage 10% pentru spesele postale si pentru faticile avute, carea mica rebonificatiune materiala mai adaugemu si ceea a inimei — o multiamita ferbinte, sempiterna.

Pentru comendarea acestui opusculu auctorulu vine a rogä cu töta umilinti'a si devotiunea pre Escelesi'a Sea Domnulu Archiepiscopu si Metropolitu Andreiu Baronu de Siagun'a si pre ceialalti Prelati ai nostri bisericesci Eugeniu Hecmanu si Procopiu Ivacicoviciu, cum si pre Ilustrii barbati ai Romanimei: D. Andreiu Mocinide Foenu, D. Georgiu Hormuzachi Vicepresidentu alu Societatiei pentru literatur'a si cultur'a romana din Bucovina, D. Georgiu Popa Comite supremu in Aradu. — De öre-ce cartea acesta, cantändu la interesulu ei generalu romanescu, ar trebui sa treca preste murii confesiunali si se strabata pre totindenea, unde bate inima de romanu, (eu asiü dorü, cá ea fia mai ferice cá sorus'a „cele VII virtuti“) asiä subscrimendarea si impartirea ei si intre fratii gr. cat. cum pre Escelesi'a Sea D. Archiepiscopu si Metropolitu gr. cat. Contele Alesandru Sterca-Siulutiü, Domnii Episcopi de aceasi con-

fesiune Dr. Alesandru Dobr'a si Dr. Iosifu Popu-Seila gianu, pre Venerabilulu Capitulu din Dieceasa Armenopoliei, pre Reverendismulu D. Canonicu etc. Timoteiu Cipariu si pre toti binevoitorii. (Va urmä.)

Publicatiuni.

Intru intiesulu §-ului 4 alu statuteloru Reunionei femeiloru române Membra activa a reunionei pöte fi oricare dama va numerä pe fia-care anu celu mai putianu 1 f. v. a. la fondulu Reunionei, si cu atälu mai vertosu acele care-si voru capitalisä, acea tacsä depunendu la casa odata pentru totdeanu o suma corespundiatöria, dupa care sa se pöta trage venitu siguru analogu tacsä ce numera. In anii dintäiu ai insciintierii acestei Reunionei au numeratu la fondulu ei câte unu capitalu, din care se trage venitu anualu siguru si curatu, între alii si altele urmatorii domni, archipasteri si dömne: 1850.

Zoe I. Iug'a in Brasiovu m. c. f. 100. Stan'a C. Belgasöglu 100 f. Sofi'a Br. de L. de Wohlgemuth Sibiu 50 f. Zoe St. Stoica, Bucuresci, 40 f. Mari'a vid. Steriu, Brasiovu, 20 f. Mari'a Ioann Branu Capitanitia, Sabiu. 20 f.

1851.

Baronés'a G. Sin'a Vienn'a m. c. 1000 f. Episcopulu Vas. Erdeli, Oradea mare, 100 f. Ann'a Rudolffu Orgidanu Brasiovu, 100 f. Constant. Bicu Brasiovu 46 f. 40 xr. Episcopulu Sterc'a Siulutiü Blasiu, 40 f. Archimandr. Patriciu Popescu, Banatu, 40 f. Ecaterin'a Popescu din Lugosiü, 21 f. Carolin'a Dumovitiu din Vienn'a, 20 f. Todoriti'a Balanu, Bucuresci, 20 f.

1852.

Constant. Hormuzache dela mai multe cocöne, care n'au voitu a se numi (298 #) m. c. 1390 f. 66 xr. Episcopulu Andreiu Br. de Siagun'a, Sabiu. 290 f. Iulian'a Mocioni de Foen 260 f. Marele Ag'a Eudocse Hormuzache, Cernantiu, 100 f. Raluc'a I. S. Gerasimu, Bucuresci, 60 f. Gubernatorulu Principe Carolu de Swarzenberg, Sabiu. 50 f. Capitulu gr. cat. Oradea Mare 50 f.

1853.

Cocón'a Elisä G. Sturdza n. Hormuzache dela mai multe cocöne care n'au voitu a se numi (290 #) m. c. 1352 f. 30 xr. Baronés'a Ifigeni'a S. Sin'a, Vienn'a 140 f. 57 xr.

1854.

Mai est ate a Sea Elisä b e t'a Imperatés'a Austriei (in 8 Iunie) m. c. 750 f. Preotés'a Mari'a V. Tincu, Versietiu 30 f. Nicolae Nagi, Parochu in Vienn'a 30 f. Georgie Vasileviciu, Gula in Ungari'a 28 f.

1855.

Ecaterin'a G. Ioann, Brasiovu m. c. 222 f. Mari'a Gavrilu Munteanu din Brasiovu testati 50 f. Episcopulu Aradului gr. res. Procopie Ivatscoviciu din sum'a adunata de 222 f. 27 1/2 xr. Constantinu Udrea, Lugosiü 20 f.

1857.

Constantinu Hormuzache, (60 galb.) 270 f.

1860.

Archimandr. Patriciu Popescu v. a. 120 f. Mari'a D. Nicolau, Brasiovu 50 f. Barbar'a vid. Crisiänu 42 f.

1861.

Episcopulu Vasilie Erdeli v. a. 100 f.

1863.

Iancu Archimandrescu, Brasiovu v. a. 200 f.

1864.

Elen'a Vas. L. Popu escel., Sabiu v. a. 20 f.

1865.

Cristin'a Romanu Capitanitia, Codlea v. a. 20 f.

Pre lãnga acestea sume au intratu in anii trecuti dela mai multe Comune romanesci, precum din Alb'a Iuli'a Zlatn'a, Bistra, Unedör'a, Hatiegu, Orestia, Blasiu, S. Regeni, Boitia, Ruisioru, Resinariu s. a. s. a. sume dela câte 40 f. pâna la câte 200 f. m. c. eara din Bucovin'a venira totu prin stariintiele ilustriei famili Hormuzache numai in anulu 1851. 1419 f. m. c.

Numai prin asemenea caldura si devotamentu fondulu Reunionei ajunse in stare de a cresce precum a crescutu, eara administratiunea leala ii asigura esistinti'a si prosperarea lui.

Ne place a crede ca in dille nostre inca se voru afla dame iubitoare de omenime si pline de o ambitiune nobila pentru stimä secului propriu, care darate dela Ddieu si cu stare materiala mai insemnata, voindu totu odata a scapä si de incomoditatea de a ingriji pe fiacare anu pentru numerarea tacsä de membre, nu voru lipsi a capitalisä tacs'a cáta numerä pâna acum. Deci se face stimateloru Membre din Brasiovu si districtu cunoscutu ca list'a ce se tramite spre inscriere are doue rubrici, un'a pentru tacs'a anualä, eara alt'a pentru capitalulu tacsä, pentru cá asiä se-si pöta alege fiacare membrä pe care rubrica va voi; se presupune totuodata, ca membrele dinafara voru bine voi a compune pentru sinesi totu asemenea lista. Brasiovu, 19/7 Iuliu 1865.

In numele Comit. Reunionei femeiloru române prin Anastasi'a Datcu, Presied. Efrosin'a I. G. Ioann, Cassiaritia.